

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agenția Națională de
Administrare Fiscală
 Direcția Generală a Finanțelor
 Publice a Județului Iași

Str. Anastasie Panu nr.26, Iasi
 Tel : +0232 213332
 Fax :+0232 219899
 e-mail :
 admin.isisjudx01.is@mfinante.ro

DECIZIA NR. DGc 4278/26.03.2013
 privind soluționarea contestației formulate de
d-I X
 înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași
 sub nr.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași, prin referatul nr. din data de 20.02.2013, înregistrat la instituția noastră sub nr. din data de 22.02.2013, asupra contestației formulate de **d-I X**, domiciliat în municipiul Iași, str. jud. Iași, cod numeric personal, cu domiciliul procedural ales la Cabinetul de avocat Roxana, din Iași,

Contestația este formulată împotriva Deciziei nr. AC referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți/anul curent, înregistrată sub nr. 5 din data de 03.01.2013, emisă de către Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași.

Suma contestată este în valoare totală de **S lei** și reprezintă:

- S lei - dobânzi aferente taxelor vamale;
- S lei - dobânzi aferente accizelor;
- S lei - dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată.

Întrucât contestația este semnată de împuternicitul contestatorului, în persoana doamnei avocat și poartă ștampila cabinetului de avocat în original, iar la contestație a fost anexată Împuternicirea avocațială Seria IS..... din data de 12.02.2013, care nu purta semnătura contestatorului, prin adresa nr. din data de 27.02.2013, organul de soluționare competent, a solicitat d-nei avocat Lupu – Nicolăiță Roxana, să depună la dosarul cauzei o împuternicire avocațială completată conform prevederilor legale.

Cu adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr., d-na avocat Lupu

– Nicolăiță Roxana, a depus Împuternicirea avocațială Seria, care poartă și semnătura clientului.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere faptul că actul administrativ fiscal atacat a fost comunicat petentului prin poștă în data de **23.01.2013**, potrivit confirmării de primire anexată la dosarul cauzei, iar contestația a fost depusă în data de **15.02.2013**, aceasta fiind înregistrată la Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași sub nr. 4438.

Contestația este însoțită de Referatul motivat nr. din data de 20.02.2013, semnat de conducătorul organului care a încheiat actul atacat, respectiv Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași, prin care se propune respingerea contestației formulate de **d-I X**.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. D-I X, reprezentat de Cabinetul de avocat Lupu - Nicolăiță Roxana, prin contestația înregistrată la Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași sub nr., formulată împotriva Deciziei nr. AC referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți/anul curent, înregistrată sub nr. 5/03.01.2013, solicită anularea acesteia, motivând în susținere următoarele:

Prin decizia contestată s-a stabilit în sarcina lui obligația de plată a unor dobânzi/majorări de întârziere în sumă totală de S lei, reprezentând accesorii ale obligațiilor principale stabilite prin Actul Constatator privind taxele vamale și alte drepturi cuvenite bugetului de stat nr.

Petentul precizează faptul că în conformitate cu prevederile art. 131 din Codul de procedură fiscală, dreptul de a cere executarea silită se prescrie în termen de 5 ani, termen ce începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere dreptul de a cere executarea silită, ca urmare, invocă excepția prescripției extinctive în ceea ce privește plata sumei de S lei, prescripția operând atât în ceea ce privește obligația principală cât și în privința accesoriilor.

În ceea ce privește întreruperea termenului de prescripție prin trimiterea somațiilor în anul 2004, respectiv în anul 2007, contestatorul precizează că nu a primit somațiile, iar din analiza celor două confirmări de primire prezentate de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași a observat că nu sunt semnate de el, în anul 2004 se afla în

țară, însă nu a primit somația, iar semnătura de pe confirmarea de primire nu este a lui.

Referitor la somația expediată de organul vamal în anul 2007, petentul motivează de asemenea că semnătura de pe confirmarea de primire nu-i aparține, la acea dată, respectiv 09.03.2007 nu se afla în țară, fiind plecat în Italia unde a participat la interviu în data de 05.03.2007, iar la data de 12.03.2007 a încheiat contractul de muncă cu societatea CELEGATO SRL din Campagna Lupia.

Contestatorul precizează faptul că este evident că o altă persoană a procedat la semnarea celor două confirmări de primire, nu cunoaște cine este autorul acestei fapte, însă consideră esențial a se verifica faptul că semnătura nu-i aparține, existând diferențe vădite dintre semnătura lui și cea existentă pe cele două confirmări de primire, ca urmare, solicită să se dispună, în conformitate cu prevederile art. 55 din Codul de procedură fiscală, efectuarea unei expertize grafologice pentru a stabili dacă îi aparține sau nu semnătura de pe cele două confirmări de primire.

D-I X solicită admiterea excepției prescripției extinctive și pe cale de consecință, anularea Deciziei nr. din data de 31/12.2012 referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți/anul curent înregistrată sub nr. 5 din data de 03.01.2013.

II. Organul vamal din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași, în temeiul art. 88 lit. c) și art. 119 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru plata cu întârziere a impozitelor, taxelor și altor venituri ale bugetului general consolidat, prin Decizia nr. referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți/anul curent, înregistrată sub nr. 5 din data de 03.01.2013, a calculat în sarcina contestatorului dobânzi în sumă totală de **S lei**, aferente taxelor vamale, accizelor și taxei pe valoarea adăugată, debite stabilite prin Actul constatator nr., dobânzile fiind calculate pentru perioada 01.12.2011 – 31.12.2012, pentru un număr de 397 zile de întârziere.

III. Având în vedere constatările organelor vamale, motivele invocate de contestator, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare, se rețin următoarele:

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestatăii, este investită să se pronunțe asupra legalității stabilirii în sarcina contestatorului a obligațiilor fiscale accesorii în sumă totală de S lei, calculate de organele vamale prin Decizia nr. AC din data de 31.12.2012 referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți/anul curent, înregistrată sub nr. 5 din data de 03.01.2013 pe perioada 01.12.2011 – 31.12.2012, aferente drepturilor vamale stabilite prin Actul constatator nr., în

condițiile în care contestatorul invocă prescripția dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale.

În fapt, din analiza documentelor existente la dosarul contestației, se constată faptul că organele vamale din cadrul Biroului Vamal Iași, au stabilit prin Actul constatator nr. că **d-I X** are de plată obligații vamale în sumă totală de S lei reprezentând taxe vamale, accize și taxă pe valoarea adăugată, pentru introducerea în țară a unui autoturism, pentru care, urmarea controlului „a posteriori” a Certificatului EUR. 1 Nr.1, Direcția Regională Vamală Iași, prin adresa nr., înregistrată la Biroul Vamal Iași sub nr., comunică faptul că certificatul de origine este infirmat de autoritatea vamală germană, drept pentru care, autoturismul nu poate beneficia de regim tarifar preferențial.

Asupra obligațiilor vamale stabilite prin Actul constatator nr., prin Procesul verbal privind calculul majorărilor și penalităților de întârziere nr., Direcția Regională Vamală Iași – Biroul Vamal de Frontieră Iași a calculat majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată și accizelor în sumă de S lei, pe perioada 07.02.2002 – 18.05.2004 și penalități aferente taxei pe valoarea adăugată și accizelor în sumă de 92 lei, pentru perioada 01.03.2002 – 30.04.2004.

Actul constatator nr. a fost comunicat **d-lui X** cu adresa nr., adresă în care sunt specificate ca datorate și majorările și penalitățile de întârziere în sumă totală de S lei, adresa fiind primită de destinatar în data de 20.05.2004, potrivit confirmării de primire anexată la dosarul cauzei.

Prin Decizia privind calculul accesoriilor (dobânzi și penalități de întârziere) nr., organele vamale din cadrul Biroului Vamal Iași, au stabilit în sarcina **d-lui X** pentru perioada 07.02.2002 – 01.02.2007, dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de S lei, aferente drepturilor vamale stabilite prin Actul constatator nr., în decizia de calcul fiind specificat faptul că accesoriile în sumă de S lei au fost comunicate petentului cu Decizia (Procesul verbal) nr.

Prin Somația nr., Direcția Regională Vamală Iași înștiințează petentul că s-a pornit executarea silită pentru debitul în sumă de S lei și accesorii în sumă S lei, calculate până la data de 06.03.2007, invocând titluri executorii, respectiv Actul constatator nr., Procesul verbal privind calculul majorărilor de întârziere și Decizia privind calculul accesoriilor nr.

Somația nr. a fost comunicată petentului în data de 09.03.2007, potrivit confirmării de primire anexată la dosarul cauzei.

D-I X, prin contestația înregistrată la Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași sub nr. invocă excepția prescripției extinctive, atât pentru debitul principal, cât și pentru accesoriile în sumă de S lei, motivând faptul că nu a primit somațiile din 2004 și 2007, iar semnăturile de pe confirmările de primire nu-i aparțin.

În drept, referitor la prescripția dreptului de a stabili obligații fiscale, art. 22, art. 91, art. 92 și art. 93 din Ordonanța Guvernului nr.

92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevăd următoarele:

ART. 22

“Obligațiile fiscale

Prin obligații fiscale, în sensul prezentului cod, se înțelege:

[...]

c) obligația de a plăti la termenele legale impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat;

d) obligația de a plăti dobânzi, penalități de întârziere sau majorori de întârziere, după caz, aferente impozitelor, taxelor, contribuțiilor și altor sume datorate bugetului general consolidat, denumite obligații de plată accesorii; [...].”

ART. 91

“Obiectul, termenul și momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligațiilor fiscale

(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel. [...].”

ART. 92

“Întreruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale

(1) Termenele de prescripție prevăzute la art. 91 se întrerup:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) la data depunerii de către contribuabil a declarației fiscale după expirarea termenului legal de depunere a acesteia;

c) la data la care contribuabilul corectează declarația fiscală sau efectuează un alt act voluntar de recunoaștere a impozitului datorat.

(2) Termenele de prescripție prevăzute la art. 91 se suspendă:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) pe perioada cuprinsă între data începerii inspecției fiscale și data emiterii deciziei de impunere ca urmare a efectuării inspecției fiscale;

c) pe timpul cât contribuabilul se sustrage de la efectuarea inspecției fiscale;

d) pe perioada cuprinsă între data declarării unui contribuabil inactiv și data reactivării acestuia.

(3) Dispozițiile dreptului comun privitoare la prescripția extinctivă sunt aplicabile în mod corespunzător.”

ART. 93

“Efectul împlinirii termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale

Dacă organul fiscal constată împlinirea termenului de prescripție a dreptului de stabilire a obligației fiscale, va proceda la încetarea procedurii de emitere a titlului de creanță fiscală.”

De asemenea, potrivit art. 1 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“Prezentul cod se aplică și pentru administrarea drepturilor vamale, precum și pentru administrarea creanțelor provenind din contribuții, amenzi și alte sume ce constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit legii, în măsura în care prin lege nu se prevede altfel.”

Astfel, se reține că dispozițiile legale citate mai sus sunt dispoziții cu caracter general și reglementează prescripția dreptului organelor fiscale și vamale de a stabili obligații fiscale în sarcina contribuabililor, în ceea ce privește termenul de prescripție, data de la care începe să curgă și cauzele de întrerupere și suspendare a cursului prescripției.

Referitor la termenul de prescripție, în speță sunt aplicabile și prevederile art. 131, art. 133 și art. 145 din același act normativ care precizează că:

ART. 131

“Începerea termenului de prescripție

(1) Dreptul de a cere executarea silită a creanțelor fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere acest drept.

(2) Termenul de prescripție prevăzut la alin. (1) se aplică și creanțelor provenind din amenzi contravenționale.

ART. 133

Întreruperea termenului de prescripție

Termenul de prescripție prevăzut la art. 128 se întrerupe:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) pe data îndeplinirii de către debitor, înainte de începerea executării silită sau în cursul acesteia, a unui act voluntar de plată a obligației prevăzute în titlul executoriu ori a recunoașterii în orice alt mod a datoriei;

c) pe data îndeplinirii, în cursul executării silită, a unui act de executare silită;

d) în alte cazuri prevăzute de lege.

ART. 145

(1) Executarea silită începe prin comunicarea somației. Dacă în termen de 15 zile de la comunicarea somației nu se stinge debitul, se continuă măsurile de executare silită. Somația este însoțită de un exemplar al titlului executoriu.

(2) *Somația cuprinde, pe lângă elementele prevăzute la art. 43 alin. (2), următoarele: numărul dosarului de executare; suma pentru care se începe executarea silită; termenul în care cel somat urmează să plătească suma prevăzută în titlul executoriu, precum și indicarea consecințelor nerespectării acesteia.”*

Se reține faptul că, înăuntrul termenului de prescripție, respectiv în data de 07.03.2007, Direcția Regională Vamală Iași a emis Somația nr., în dosarul de executare nr. 3866/2007, somația fiind comunicată petentului la data de 09.03.2007, (conform copii confirmării de primire existentă la dosarul cauzei).

Pe cale de consecință, se reține că a operat întreruperea termenului de prescripție a obligațiilor accesorii, deoarece prin comunicarea Somației nr., ne aflăm în prezența unui motiv care întrerupe termenul de prescripție, așa cum este reglementat de prevederile legale.

Având în vedere cele prezentate mai sus, precum și prevederile legale aplicabile speței, nu se poate admite excepția invocată de petent privitoare la dreptul organelor vamale de a stabili obligații fiscale, întreruperea anulând prescripția începută înainte de a se ivi împrejurarea care a întrerupt-o, **iar după întrerupere curgând o nouă prescripție.**

Având în vedere faptul că **d-I X** nu face dovada că a achitat debitele stabilite prin Actul constatator nr., rezultă că în mod legal organele vamale au calculat dobânzile în sumă totală de S lei, pentru perioada 01.12.2011 – 31.12.2012, prin Decizia nr. AC referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți/anul curent, înregistrată sub nr., urmând a se respinge contestația, ca neîntemeiată.

Referitor la motivația petentului potrivit căreia o altă persoană a semnat confirmările de primire, se reține faptul că chiar dacă pe confirmările de primire din 2004 și 2007 semnăturile sunt diferite și nu au înscrisă calitatea primitorului, organul de soluționare nu se poate pronunța asupra acestui aspect, având în vedere, pe de o parte faptul că nu cunoștem dacă a împuternicit în decursul timpului o altă persoană pentru ridicarea corespondenței, mai ales în perioadele în care lipsea din țară, iar pe de altă parte, se constată că semnătura d-lui X de pe împuternicirea avocațială Seria din data de 15.02.2013, depusă la dosarul prezentei cauze, diferă de semnătura de pe contestația anterioară formulată de **d-I X** împotriva Deciziilor referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., contestație înregistrată la Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași sub nr.

Pentru considerentele învederate și în temeiul art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Directorul executiv al Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași,

DECIDE :

Art. 1 Respingerea, ca neîntemeiată, a contestației formulate de **d-l X**, pentru suma totală de **S lei** ce reprezintă:

- S lei - dobânzi aferente taxelor vamale;
- S lei - dobânzi aferente accizelor;

- S lei - dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată, stabilite prin Decizia nr. AC referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți/anul curent, înregistrată sub nr.

Art. 2 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatorului și Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art. 210 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii, contestatorul poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.